

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca

WEB: WWW.VOVIWEB.ORG

Số 463

ngày 23 tháng 5 năm 2004

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tứ Thông

*Tứ thông bát đạt qui giếng mối
Qui hội tình người tự tiến thôi
Giải tỏa trước ô khai triển tốt
Thành tâm phục vụ tự qui hồi*

Kính bái,

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 14/03/04 đến 20/3/04

Copyright 2004 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Muốn trung thành thì phải làm sao?
- 2) Thật thà là người tốt hay xấu?
- 3) Sự cải tiến có hữu ích gì không?
- 4) Trời Phật ban ơn bằng cách nào?
- 5) Ban chiếu từ đâu đến đâu?
- 6) Bằng cách nào nhận thanh quang?
- 7) Đáy lòng của mọi người cảm nhận được không?

<p>1) Cairns, ngày 14/3/04 <i>Hỏi: Muốn trung thành thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa muốn trung thành thì phải thật thà</p> <p>Kệ: <i>Thật thà tiến hóa chẳng phân ranh Đời đạo song tu chỉ thực hành Thức giác chính mình duyên đạt đạo Bình tâm xây dựng vượt muôn màu</i></p>	<p>2) Cairns, ngày 15/3/04 <i>Hỏi: Thật thà là người tốt hay xấu?</i></p> <p>Đáp: Thừa thật thà là hạnh đức tốt</p> <p>Kệ: <i>Nguyên lý phân minh đạo với đời Thành tâm tu luyện tự mình với Đời nay tạm cảnh nên thành thật Tiến hóa thâm sâu trí sáng người</i></p>
<p>3) Cairns, ngày 16/3/04 <i>Hỏi: Sự cải tiến có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa sự cải tiến tâm thân rất hữu ích cho tâm linh</p> <p>Kệ: <i>Tiến thân dễ dãi quý yêu Trời Minh tâm kiến tánh giữ chơn lời Hành thông đời đạo qui hành tiến Tự cứu chính mình tự cảm yên</i></p>	<p>4) Cairns, ngày 17/3/04 <i>Hỏi: Trời Phật ban ơn bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Thừa Trời Phật ban ơn bằng từ quang ban chiếu</p> <p>Kệ: <i>Từ quang ban chiếu khắp nơi nơi Sáng suốt minh tâm tự sửa lòng Đời đạo song hành qui chánh pháp Bình tâm thanh tịnh sống thông dong</i></p>
<p>5) Cairns, ngày 18/3/04 <i>Hỏi: Ban chiếu từ đâu đến đâu?</i></p> <p>Đáp: Thừa ban chiếu vô cùng tận</p> <p>Kệ: <i>Thành tâm cảm giao liền liền Pháp giới phân minh tự giác hiền Qui hội tình người tâm tự tiến Hành thông tự giải qui tâm hiền</i></p>	<p>6) Cairns, ngày 19/3/04 <i>Hỏi: Bằng cách nào nhận thanh quang?</i></p> <p>Đáp: Thừa nhận được thanh quang nhờ thanh tịnh</p> <p>Kệ: <i>Thanh quang tràn ngập tâm thân Chiếu rọi khắp nơi đều hợp tác Luân chuyển không ngừng tự giác tâm Bình tâm thanh tịnh tránh sai lầm</i></p>
<p>7) Cairns, ngày 20/3/04 <i>Hỏi: Đáy lòng của mọi người cảm nhận được không?</i></p> <p>Đáp: Thừa đáy lòng của mọi người đều cảm nhận được.</p> <p>Kệ: <i>Thanh quang quang chiếu nơi nơi Tiến hoá thâm sâu cảm nhận đời Không ngừng học hỏi tự thông rời Thanh tịnh chào đời qui hợp thời</i></p>	

THƯ TỪ LAI VÃNG

Trọng kính Vị Cha Già quý mến của toàn thể nhân loại nghèo đói!

Kính thưa Cha,

Chúng con sung sướng nhận được tình thương bao lao của Cha, gửi về cho chúng con và bao nhiêu người cùng khổ khác (số tiền càng tăng)

Thưa Cha, thiếu tình thương của Cha, thì chúng con khô héo cần cỗi và không sao ngóc đầu nổi. Ân phúc của của Cha đổ dào dạt trên chúng con và tất cả anh chị em...cùng khổ.

Nguyện xin Ông Trên ban phúc cho cha và quý Hội luôn an khỏe.

TM các em cùng khổ

TB. Cha ơi! 10 giờ chúng con hết rung chân, nhờ cha thương cho mỗi con thêm một gói mì ngon, mỗi buổi sáng

=====

Trọng kính vị Cha Già quý mến của đoàn con khiếm thính!

Nhờ tình thương không biên giới của Cha và quý hội chúng con mới có ngày hôm nay và có những giây phút này, chúng con chỉ biết hét lên thật to, vì quá mừng rỡ. Chúng con vòng tay cảm ơn tình thâm của Cha, thật là nóng bỏng và nhạy bén, những nhu cầu cần thiết của từng đứa con bất hạnh.

Từ đây chúng con không còn rung chân, khi đứng trả bài, học bài buổi sáng, vì có Cha và quý Hội, luôn quan tâm chăm sóc chúng con. Thưa Cha, đôi tay của Cha và quý Hội thật dài, bao vòng đại dương ôm chặt lấy bao đoàn con tàn tật khắp thế giới. Thưa cha, ở Việt Nam có những nhà tỷ phú, nhưng vòng tay họ qua ngắn, họ chưa ấp ủ được một trẻ nào lang thang đầu đường cuối phố, mặc dù chúng con vẫn tới lui van nài.

Chúng con xin cảm tạ tình thương vô biên của Cha và quý Hội. Chúng con dùng đồng tiền nhân ái rất cần thận, không để các em thiếu thốn và không cho dư thừa. Vì ngày nay, quý vị ân nhân kiếm được đồng tiền rất là vất vả. Nhưng vì thương chúng con, nên rộng tay ban phước. Chúng con chỉ biết cúi đầu cảm ơn.

Thưa Cha, qua cơn dịch gà này, người ta ở nhà quê càng nghèo khổ hơn. Vì vay tiền nhà nước nuôi gà, tới lúc bán thì phải chôn sống hoặc đốt, biết bao nhiêu ngàn con, không tiền trả thì nhà nước siết nhà hoặc đất. Cha ơi, Việt Nam nghèo khổ, giờ đây càng mệt hơn.

Chúng con chỉ biết vòng tay, cúi đầu lạy cảm ơn tâm tình của Cha và quý Hội trăm ngàn lần. Nguyện xin Ông Trên phù hộ Cha và quý Hội luôn an khỏe trẻ mạnh.

TM các em câm điếc

Soeur N

THƠ

Hạnh Cà-Phê

Có ai ngồi uống tách cà-phê
Thưởng-thức mùi thơm rồi trở về
Tìm hiểu vì sao hương-vị đắng
Bao người lại vẫn thích cà-phê ?

Có ai hiểu được nỗi gian-truân
Từ thửa cà-phê giáng xuống trần
Cam chịu nắng mưa miền nhiệt-đới,
Chịu người hái bẽ trái phơi sân ?

Có ai biết được hạnh hy-sinh
Của hạt cà-phê đã hiến mình
Cho đời rang đốt, nghiền xay nát,
Đun nước sôi pha uống phỉ-tình ?

Có ai cảm-mến tấm lòng son
Vì muốn dẫn-thân hiếu-nghĩa tròn
Đền đáp công-ơn Trời Phật độ
Biến cà-phê đắng hóa thơm ngon ?

Có ai thương-tưởng hạnh cà-phê
Trăm đắng ngàn cay vẹn ước-thề
Tận-độ nhân-sinh qua một tách :
Vơi sầu lúc tạm uống cà-phê ?

Có ai cảm-thức Tình CHA Trời
Nơi hạt cà-phê hiến tặng đời,
Nơi vị đắng thơm mùi khổ-hạnh,
Nơi Tình bàng-bạc khắp muôn nơi ?

Toulouse, ngày 30-05-2003

Kính bút,
Trịnh Quang Thắng.

Dallas, 04-27-04

Tu Là Gì ?

*Tu là thực hiện ước ao
Ước ao cho bạn lúc nào cũng vui
Vui là tu luyện rèn trui
Không còn khổ sở lui cui tháng ngày
Cơm no áo ấm ngủ say
Cửa nhà sạch sẽ tỏ bày ý ta
Ngày đêm thường niệm Di Đà
Cầu cho ai cũng như ta thực hành
Tu tâm sửa tánh tịnh thanh
Người người thực hiện tâm lành độ tha
Cầu cho nước Việt chúng ta
Người người vui vẻ đậm đà yêu thương
Toàn cầu đây đó bốn phương
Tự do cởi mở kỹ cương giữ gìn
Của người cũng giống của mình
Tham lam dẹp bỏ mất mình tinh thần
Vui lòng giúp đỡ xa gần
Bốn phương ai cũng bạn thân của mình
Người giàu giúp đỡ người nghèo
Tâm linh rộng mở kiệt keo không còn
Ai ai cũng tỏ lòng son
Bắc nam đại học không còn phân chia
Màu sắc kỳ thị nợ kia
Thật tình đoàn kết chia lìa biển tan
Thông quê thành thị xóm làng
Giao thông xa lộ bốn hàng mỗi bên
Không gian tiếng máy vang rền
Tàu bè xe cộ xuống lên nhịp nhàn
Người người sống cảnh thiên đàng
Đem tài đem sức hợp đoàn dựng xây
Hoa thương trà ngập đó đây
Giúp cho nước Việt ngày ngày rạng danh*

Kính bái

Nguyễn Đình Trí

DUYÊN HẠNH NGỘ

(Thân tặng các HDTM đi Singapore gặp Thầy)

Chúc mừng người được đi Sing
Để được diện kiến Thầy hiền chúng ta
Để mình thanh trực, chánh tà
Để hưởng Thanh Điện, lập đà tiến tu
Duyên Lành hỗ trợ công phu
Giúp ta vững tiến giải mù nội tâm
Gặp Thầy thỏa ước mơ thâm
Thỏa lòng thương quý tình thâm Phật Trời
Tiền muôn, bạc vạn ở đời
Cũng không thể sánh Chơn Lời Thầy ban
Bao năm Thầy rãi Từ Quang
Dắt dìu con trẻ lạc đàng hồi tâm
Lấy Nhẫn Nhục giải mê lầm
Thầy đem Chân Lý gieo mầm bốn phương
Ơn Thầy chỉ lối mở đường
Giúp đàn con đại khuếch trương Đạo Thiên
Nhờ Thầy tâm bớt đảo điên
Nhờ Thầy nên được phước duyên tu hành
Kiếp này được hưởng Duyên Lành
Gặp Thầy tại thế giải rành Pháp Tu
Từ nay nguyện gắng công phu
Ơn Thầy ghi tạc nghìn thu đáp đền.

PN, 07-05-2004

THIÊN TÂM.

TRUYỀN KỶ HỘI NGỘ

(Kính dâng Đức Thầy kỷ niệm ngày hội ngộ 10-05-2004)

Trăm sông đồng chảy một chiều
Trào dâng mạch nhớ, thủy triều Tình Thương.

Tìm Trâm - phải vào tận Rừng vắng -
Tìm Ngọc trai - phải lặn Biển sâu -
Tìm Vàng - phải lăm cơ cầu -
Tìm Sư Minh Đạo - phép mầu Thiện duyên.

Người - vén mây, chỉ miền THƯỢNG ĐẾ,
Vạch đất - chỉ Địa thế TỘI HỒN -
VÔ VI - PHÁP ĐIỂN - huyền môn -
Trực THIÊN - Tâm giác - Càn Khôn phổ truyền.

Nhìn ảnh Thầy - triền miên thương nhớ!!!
Biết làm sao ? - Cách trở quan san -
VĨ KIÊN - khuôn ngọc, thước vàng
Băng giảng giáo lý - Đạo tràng học thi.

Mãi cách ly - dễ gì được gặp;
Mà giờ đây - đổi mặt nhìn "THẦY"
"Tái sinh" - Phước điển cao dày
"TRUYỀN KỶ HỘI NGỘ" - cảm hoài tương giao.

Thương Người - Cởi gió tìm nhau -
Đêm tìm - CHƠN PHÁP, Ngày trao - CHƠN TÌNH.

Thủ Đức, 04-05-2004

HUỆ TÂM.

BẠN ĐẠO VIẾT

CON NGƯỜI CAO QUÍ

Được làm con người rất sung sướng và quý trọng, bởi vì trong tất cả các con chỉ có con người là sướng nhất. Con người có trí khôn biết phân định nắng mưa, thiện ác, buồn vui khổ nạn. Mà tất cả các con khác lại không được cái may mắn hơn con người như: con bò, gà, trâu, chó, mèo, v.v.v. Các con vật đó nó cũng biết lạnh ấm đói no, khổ sở y như con người. Nhưng mà nó đâu có cái điểm phúc hơn con người. Thế nên làm được con người rất là điểm phúc, làm người biết đủ thứ và hưởng đủ thứ trên thế gian này.

Tại sao mà anh nói con người hưởng đủ thứ, biết đủ thứ. Nhưng mà sao tôi không thấy hưởng cái gì hết trơn, toàn là khổ không vậy. Hưởng đủ thứ biết đủ thứ nhưng mà mình không biết không hay thành ra cho nên khổ và sanh ra loạn. Có người hưởng được một thời gian rồi sanh bệnh, rồi chết. Khi gần kề cái chết thì mới cảm nhận con người là quý giá. Mà cái quý đó không biết làm sao mà nói được. Cũng có một số người linh ứng cao họ sắp sửa ly khai khỏi thế gian, linh hồn họ cảm nhận được con người

cao quý và mong mỗi kiếp sau trở lại thành người. Bằng chứng là có nhiều người đã thọ ơn người khác quá nhiều, kiếp này đền đáp không hết mong cho kiếp sau có dịp để đền ơn lại.

Cũng có người cho rằng đời sống là sung sướng, rồi hưởng thụ theo tửu sắc, hưởng theo kiểu mẫu quyền quý, hưởng cho đã cái xác thân. Rồi còn nói sống là phải hưởng cho đã. Rồi phần đông cho rằng quan niệm hưởng thụ thể xác kiểu đó là đúng, rồi đi theo cái tư tưởng tham lam, tham dục mà không hay. Rồi hủy hoại cái thể xác cao quý này. Xui mà nghe những cái lý luận hưởng thụ theo thể xác như vậy thì chết luôn. Công nhận nó đã thiệt một chút xíu thôi, khi thể xác nó đòi hỏi. Nhưng mà cái đã một chút xíu đó nó lừa mình mà mình không hay là nó lừa. Lần lần rồi mình mình thèm, mình khoái, mình ghiền. Thèm khoái ghiền là bị lừa. Mà nhìn lại coi những cái vui thú hưởng thụ về thể xác như trên, liệu có ông nào nói tôi sướng đâu. Khi mà sắp sửa thấy được cuộc đời thân tàn ma dại thì hết hồn liền, lúc đó thì ăn năn thì đã muộn rồi. Mất thường mình cũng thấy tương lai sẽ bệnh hoạn đọa đày thân xác đau khổ trước khi xuống cõi âm.

Tại sao phần đông mấy người sắp lìa trần họ lại có cái linh cảm là con người quý giá, mà những người chưa lìa trần họ không có cái cảm giác như trên hoặc cảm giác rất ít. Những người còn sống họ có cảm giác chứ, nhưng mà họ không cần thiết, thành ra họ cũng không biết luôn. Cái người sắp sửa ra đi họ cảm giác linh động nhiều hơn, vì họ không còn có cơ hội chiêm ngưỡng những cái gì quý giá ở trần gian. Nên giờ phút lâm chung họ luôn lúc nào cũng ao ước tiếp tục trở lại làm người. Bởi vì họ linh cảm được lâu lắm ngàn năm sau họ mới cơ hội trở lại kiếp người, sống để được hưởng sung sướng và tiến theo trật tự văn minh của thời đại.

Khi mà cái linh hồn chết đi thì nó buồn thảm lắm, vì đi vào cái thế giới âm. Cái thế giới này nó lạnh lẽo, buồn tẻ và ảm đạm vô cùng. Cái phần hồn bị tan rã thành ra nó u buồn và lãnh đạm, buồn tủi và thương tiếc cái thế giới của con người. Phần hồn bị tan rã là một công cuộc vay mượn và trả vay của phần hồn. Ngày trước mình ân hưởng những cái gì vạn linh đóng góp, thì bây giờ phải đền bù lại cho vạn linh. Nên bắt buộc phải phân ly. Phân ly là phải hồi tụ lại trong tương lai sau này.

Cũng có một vài trường hợp những người sắp sửa ra đi họ thấy được những cõi huyền vi cao quý của kiếp người và nói ra những điều cơ mật cao siêu huyền diệu ở bên trên mà thân nhân có người có thể cảm nhận ngay những lời nhắn nhủ đó. Mình hay gọi đó là những lời di ngôn. Nhưng phần đông cái tiết lộ những người ra đi đó họ không đủ thì giờ mà phân tích đầy đủ.

Và cũng có nhiều trường hợp người ra đi họ nhắn nhủ lại những điều cao quý cho người thân. Nhưng mà người nghe họ cũng không đủ cảm nhận được lời di ngôn quý báu đó. Bởi vì hiện tại người sống người nghe đó họ đã có sẵn cái sống hiện thời nên họ không màng, hoặc là có màng là chỉ một giây xúc động nào đó thôi thì họ quên rất mau. Bởi vì cái nghiệp trần họ đang gánh và đang lo. Rồi tới cái lúc chính họ là vai chánh sắp sửa ra đi thì họ có cái cảm giác thật sự là đang mất đi cái gì quý giá nhất của con người và cứ thế người này nối tiếp người kia ra đi trong sự tiếc nhớ cái hạnh hữu đẹp để sống trong ta là kiếp người. Bởi vì một lần ra đi như vậy có thể họ sẽ vĩnh viễn không còn trở lại thế gian. Tùy theo nghiệp quả mà họ đã gây ra và họ sẽ không còn biết mình sẽ đi về đâu. Kêu bằng ngàn thu vĩnh biệt.

Chỉ có những bậc thánh nhân chân tu họ tiết lộ ra đầy đủ như là: Đức Phật Thích Ca, Chúa Giêsu và những vị tổ sư đã truyền lại mà sách sử còn ghi. Rồi sau này mình hay tìm kiếm nghiên cứu coi họ đã để lại những gì như là: kinh kệ, sách truyền khẩu cổ .v.v.v. Nhiều người ở trên thế gian này được thông

minh, sung sướng, giàu sang, quyền quý, mà họ vẫn cũng không biết con người quý giá. Tại mình tìm ra được tiền, được vật chất mình tưởng cái đó là quý. Mai một ngày mình bệnh mình chết thì cái vật chất vô tri đó nó đâu có quý hơn con người. Chứ mình tìm được ra mình là ai, thì mình quý con người vô song. Vì Thượng Đế đã ân ban cho con người là một kho tàng vô tận đó là khối óc.

Thượng Đế sanh ra loài người có một khối óc cần để biết. Có hai cái biết, một cái biết hạn hữu và một cái biết vĩnh cửu. Cái biết hạn hữu ở hiện tại như là mình có tiền tài, địa vị, vật chất mình chỉ được ưu đãi ở hiện tại thôi. Mà tương lai phần hồn mình sau khi chết mình sẽ không biết nó có được sung sướng như hiện tại không. Cái biết như vậy là không có hoàn toàn là biết. Nên vẫn còn trong luân hồi nghiệp quả như thường.

Còn cái biết thứ hai, là cái hiểu biết và thấy cái phần hồn của mình sau khi lìa khỏi xác sẽ bước sang cái cõi khác thanh nhẹ hơn cõi trần. Nơi đó mọi người hay nhắc đến hoặc các tôn giáo thường ca tụng niết bàn hay là thiên đàng. Cái biết như vậy mới cảm nhận được con người cao quý, là quý giá nhất trần ai, sung sướng ân hưởng những cái gì Trời Phật ban cho mà tu thân luyện tánh để thoát kiếp làm người. Làm được con người rất quý, gì có cơ hội học hỏi tiến hóa đi lên thành Thánh, Tiên, Phật, để hưởng những cái gì vĩnh cửu ở tương lai.

Ở đời mà mình thấy cái bông hồng, bông cúc, bông mai nó nở rất đẹp với thiên nhiên đâu có ai mà chê cái bông đó xấu đâu. Họ cài lên đầu, họ gắn trên áo, họ chưng thờ trên bàn. Ở đời mình cũng thấy chiếc xe huê kỳ nó lộng lẫy đường nào, đẹp đẽ là bao ai mà không thích mà ở đời mình thấy được mình nữa thì nó đẹp vô song.

CON NGƯỜI CAO QUÍ

*Con người cấu trúc siêu nhiên
Siêu nhiên chuyển biến hóa sanh kiếp người
Kiếp người hưởng nắng hưởng mưa
Hưởng thanh khí điển hưởng tình trời ban
Trời ban sắc đẹp thiên nhiên
Thiên nhiên sẵn có sắc màu hồn nhiên
Hồn nhiên tự tại vẫn yên
Yên vui thanh thản tâm hồn thanh cao
Thanh cao trong gốc đạo đời
Đạo đời vẫn đẹp vẫn xoay thế tình
Thế tình trong trắng trong đen
Trong đen trong trắng trong ngoài có ta
Có ta có Đất có Trời
Trời cho ta có trí khôn loài người
Loài người cao quý đẹp xinh
Đẹp xinh xinh đẹp hương hoa của hồn
Hồn ta ánh sáng trên cao
Thanh quang phân chiếu nhỏ ra thành người
Thành người cao cả lắm thay
Là con Thượng Đế xuống trần vui chơi.*

Kính bái

Lê Thành Lợi

Đan Mạch, ngày 18-12-2002